1983 ఉగాది కథానికల పోటీలో రు. 116/-లు కన్సొలేషన్ బహుమతి పొందిన కథ!

అహింస

అది మోకాలిమీదికి పాకింది. ఒకసారి నిలబడి గంభీరంగా తన స్థితిగతులు పరీక్షించుకొని ప్రమాదమేమీ లేదన్నట్లు మళ్ళీ కదిలి ముందుకు సాగింది ఆ పల్లటి గండుచీమ.

నిద్రమత్తు కళ్ళతో దాన్నే శ్రద్ధగా చూస్తున్నాడు చంటి. అంతవరకూ ఓపిగ్గా దాన్ని గమనిస్తూ వచ్చాక దానిమీద హఠాత్తుగా ఆసక్తిపోయి విసుగు పుట్టేసి బొటన వేలికి మధ్య వేలును సంధించి లాగి ఒక్కటి తగిలించాడు. గండుచీమ ఎగిరి నేలమీదపడి సర్దుకొని నిలబడి దొరికిపోయినట్లు తికమకగా ఎటు పారిపోవాలాని కాస్సేపు దిక్కులు చూసి వెనక్కితిరిగి పలాయనం చిత్తగించింది.

ఒక మోకాలి మీద గెడ్డం ఆన్చి నిర్ల క్ష్యంగా పారిపోతున్న దాన్ని గమనిస్తూ దిగుల్లో పడిపోయాడు చంటి. ఆ రోజు బడికి వెళ్ళాలంటేనే నీరసం ముంచుకొచ్చే స్తోంది. ఏం చేయాలో తోచక జేబు తడుము కొని ఇన్ని బలపాలూ చాక్‌పీసులూ బయ టికి తీశాడు. అవి ఎప్పుడూ తన జేబులో వుండాల్సిందే— రాత్రిపూట కూడా! ఎవ్వరినీ తీయనియ్యడు.

ఓ చాక్‌పీసుతో అరుగుమీద ఓ సున్నా గీసి. మధ్యలో నిలువుగా గీతగీసి. చెవులు పెట్టి. పొడుగ్గా రెండు జడలుపెట్టి కింద రాశాడు- 'అమ్మ'. చంటి బళ్ళోచేరి రెండు నెల్లే అయింది. కాని. అంతకు ముందే వాళ్ళమ్మ దగ్గర అక్షరాలన్నీ నేర్చేశాడు. అమ్మపక్కనే నాన్నని గీసి పిలక జుట్టు పెట్టాడు. తర్వాత గంభీరంగా తన సొంత సామర్థ్యాన్ని పరీక్షించుకొని తృప్తిగా చూసి కాస్త వెనక్కి జరిగి కింద మరో బొమ్మ గీశాడు— 'టీచర్'.

ఈ లోపల అమ్మ బయటికొచ్చి కొడుకు చిత్రకళాకౌశలాన్ని తిలకించి నవ్వి. "బొమ్మలు గీస్తూ కూచున్నావా చంటీ! బడికి పోవా? మొహం కడుక్కొని స్నానం చేద్దూగాన్రా." అని కొడుకుని లేవదీసింది.

మొహమ్మీది కొచ్చిన చింపిరి జుట్టుని వెనక్కి తోసుకొని. "అమ్మా. మా టీచర్ చూడవే - బావుంది కదూ?" కళ్ళు మెరి పించి వేలితో చూపిస్తూ అన్నాడు చంటి.

"ఆఁ ఆఁ చాలా బావుంది. బడికి వేళ కాదూ? రా."

చంటికి అరుగు దిగాలనిపించలేదు. దిక్కు మొహం వేసుకొని దిగి అమ్మ వెంట వెళ్ళాడు.

స్నానం చేయించుకొని. తల దువ్వించు కొని అమ్మవెంట వంటగదిలోనికి వెళ్ళాడు చంటి.

పొయ్యి వెలిగించి. గిన్నెపెట్టి ఉప్మా కోసం పోపువేసి తిరగ పెడుతున్న అమ్మ కొంగు లాగుతూ వగలు పోసాగాడు

"అబ్బ. వుండరా ఉప్మా కానీ "

అమ్మభుజంమీద గెడ్డం ఆన్చి గారంగా. "అమ్మా" అని పిలిచాడు.

"ఊఁ!"

చీర కొంగుని గుప్పిట బలంగా బిగించి మళ్ళీ పిలిచాడు. "అమ్మా."

"ఏమిట్రా?"

"ఈ రోజూ...."

"ఊఁ"

"స్కూలొద్దే."

చేస్తున్న పనాపి కొడుకు మొహంలోకి నేరుగా చూసి "ఏం?" అంది.

చంటి జవాబివ్వలేదు. అమ్మ మళ్ళీ పన్లో పడింది.

"అమ్మా."

"మీ నాన్నగార్నడుగు."

చంటి మొహం వేలాడేసుకొని నిల బడ్డాడు. కాస్సేపాగి మళ్ళీ కొంగులాగాడు.

"ఊఁ...."

"..........."

అమ్మ చంటి చేతుల్లోంచి కొంగు లాగే సింది.

పెంగా చూస్తూ.

గెంతడం ఆపేసి కుర్చీ కోడు పట్టుకు నిలబడి. "నాన్నా అమ్మేం. స్కూలుకెళ్ళొద్దంది." అన్నాడు సిగ్గుగా.

నాన్నగారు విస్మయంగా చూసి. "ఎందుకు?" అనడిగారు.

చంటికేం చెప్పాలో అర్థం కాలేదు. ఆలోచన్లో పడ్డట్టు మొహం పెట్టాడు.

నాన్నగారు వంటగదిలోకి కేకేసి. "చంటి గాణ్ణి స్కూలు కెళ్ళొద్దన్నావట?" అన్నారు.

"ఆఁ" లోపల్నుంచి సమాధానం.

"ఎందుకూ ?"

"రేపెళ్తాడులెండి"

పడ్డారు.

చంటి అక్కడే నాన్నగారి మొహంలోకి చూసి చూసీ బిడియంగా అక్కణ్ణించి కదిలి వెళ్ళిపోయి మళ్ళీ అరుగుమీద కూచొని దిగుల్లో పడ్డాడు. నాన్నగారి కోపం వచ్చి నట్టుంది.

ఇందాకా గీచిన బొమ్మలు చెరిపేశాడు.

ఎండవాలు కాస్త ఎక్కువయ్యేపేళకి లేచి ఇంట్లో చాపమీద కూచొని హోం వర్క్ చేస్తున్న అక్క దగ్గరికెళ్ళి "అక్కా. కేరం బోర్డాడుకుందామా ?" అడిగాడు కుతూహలంగా.

"హోంవర్క్ చేసుకొని స్కూలు కెళ్ళా

చంటి ఖిన్నుడైపోయాడు. అమ్మ నిర సనకు మొహవైతే చిన్నబోయింది గాని. బడికి మాత్రం వెళ్ళాలన్లేదు.

బిక్క మొహమేసుకొని కాస్సేపలాగే నిలబడ్డాడు. తర్వాత అమ్మ భుజం మీద చెయ్యేశాడు.

కాస్సేపూరుకొని ఒక చేత్తో భుజంమీది కొడుకుచేతిని నొక్కిపట్టి తలతిప్పి లాల నగా చూసి. "అలాగేలే. ఇంట్లో కూచుని చదువుకో" అంది.

చంటి మొహం వికసించింది. లావు లావు బుగ్గల్ని నవ్వుతో మరింతలావు చేసి వంటగదిలోంచి బయటికి పరిగెత్తి నాన్న గారి ముందు "హేయ్ హేయ్" అని గెంతు తుంటే పేపరు చదువుతున్న నాన్నగారు.

"ఏవిట్రా?" అన్నారు కొడుకుని మురి

అయోమయంతో లేచి లోన్లికెళ్ళారు నాన్నగారు. చంటి నేరస్తుడిలా వున్న చోటునే నిలబడ్డాడు. ఈయన స్కూలు కెళ్ళమనడుగదా!

"ఎందుకనెళ్ళొద్దన్నావ్ ?" అడిగారు నాన్నగారు.

"వాడు నిన్న ఆదివారమంతా గెంతీ గెంతీ ఈ రోజు బడి కెళ్ళడానికి బద్ధకిస్తున్నాడు. ఎప్పుడూ ఇలా అడగలేదు. స్కూలికి పోనన్నాడు-సర్లెమ్మన్నాను."

"అలా ఎందుకన్నావ్? చదువు దగ్గరేం గారాలు!"

"పోన్లెండి. రేపు వెళ్తాడు. రెండు నెల్లేగా బళ్ళో చేరి."

నాన్నగారు ముందుగదిలోని కెళ్ళిపోయి చంటివైపు చూడకుండా సీరియస్గా పేపర్లో

ల్నుంచే నీతో కేరమ్సాడు కొంటూ కూచొమ్మంటావా ?"

పేపర్లోంచి నాన్నగారు. "ఏం.విన్నుంతా ఏం జేశావ్ ?" అడిగారు.

అక్క తల పైకెత్తి చూసి. "చేసుకో లేదు" అని నవ్వేసి మళ్ళీ చివరి లెక్క చెయ్యడంలో మునిగిపోయింది.

చంటి దాసింపట్టేసు కూచొని బుద్ధిగా అక్క చేస్తున్న పనివైపు చూస్తూ చదవ డానికి పయత్నించాడు. అసలేం అర్థం కాలేదు. విసుగుపుట్టి లేచి పెరట్లోనికెళ్ళాడు. బంతిపూవుమీద కూచొని సీతాకోక చిల కొకటి కనిపించింది. చప్పుడు చెయ్యకుండా వెళ్ళి పట్టుకోబోయాడు. సీతాకోకచిలక ఎగిరిపోయి మరోచోట వాలింది. చంటి మళ్ళీ పట్టబోయాడు. అది ఆకాశంలోకి లేచి

పరిచయం

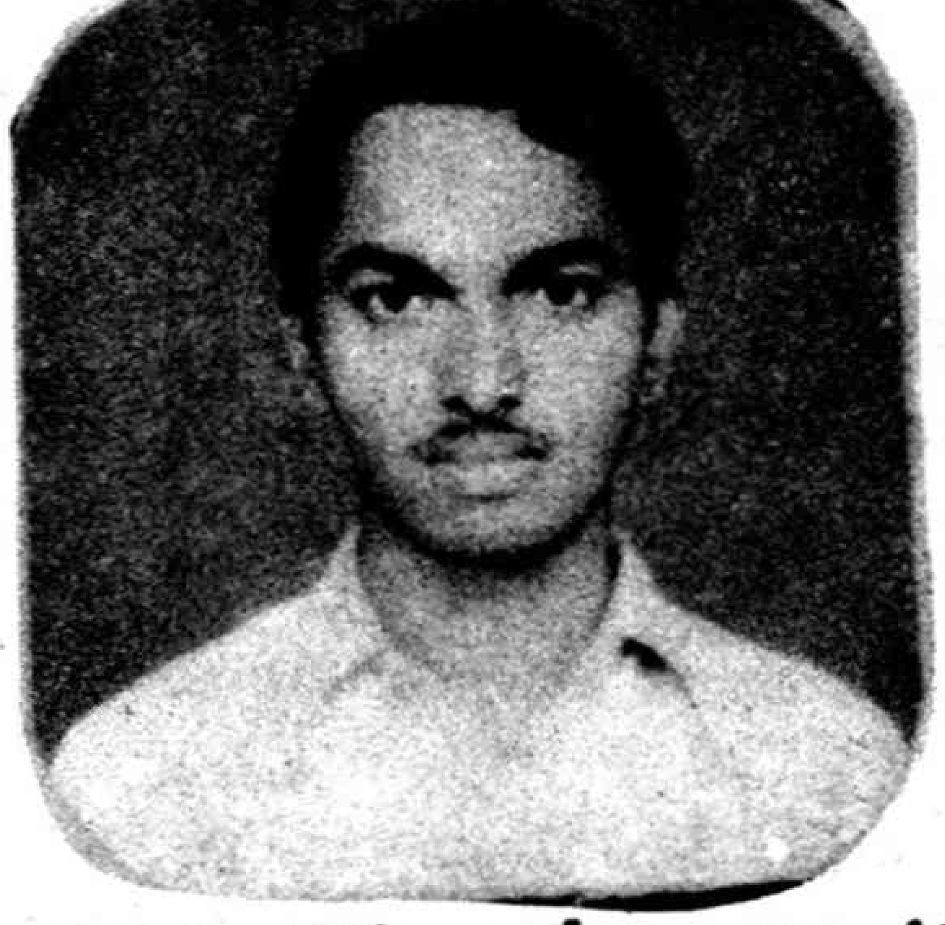

పుట్టింది 1960, అక్టోబరు 10వ తేదీన వెంకటగిరిలో.

నాన్నగారు యస్. బాబ్‌ఖాన్ సికింద్రాబాద్ సిటీ సివిల్ కోర్టులో ఫస్ట్ అసిస్టెంట్ జడ్జిగా వుండి నా పద్నాలుగో యేట మరణించగా పెంచి పెద్దచేసింది అమ్మ యస్. రసూల్‌బీ.

వయస్సు మొత్తం మూడు కథలు; వాటిలో మొట్టమొదట ప్రచురింపబడుతున్నది ఈ 'అహింస'.

చదువు శ్రీ వెంకటేశ్వరా విశ్వవిద్యాలయంలో ప్రైవేటుగా బియ్యే డిగ్రీ-తెలుగు అభిమాన విషయంగా.

అనుభూతి రచనలంటే నాకు చాలా యిష్టం.
కాస్తో కూస్తో చిత్రకారుణ్ణి అని నమ్మకం.
ఉద్యోగమంటూ ప్రస్తుతానికేం లేదు.
నివాసం స్వగ్రామం ప్రొద్దుటూరులో.

—యస్. దాదాహయాత్.

పెరటిగోడదాటి ఎగిరిపోయింది. చంటి నిరాశపడిపోయి ఇంకేమన్నా సీతాకోక చిలక లున్నాయా అని చూశాడు. లేవు-ఇంకొంచెం ముందు వచ్చుంటే వుండేవి.

చంటి బంతిపూలు కోద్దామా అని ఆలోచించాడు. అమ్మ తిడుతుంది. నేలమీదికి చూశాడు. పెరటిగోడ మొదట్లో గడ్డిపూలున్నాయి. వెళ్ళి ఒక్కొక్కటీ ఒక్కొక్కటీ కోస్తుంటే వానపామొకటి బద్ధకంగా కదుల్తూ కనిపించింది. చంటి అటూ ఇటూ చూసి ఓ ఎండుపుల్ల నేరి వానపాముని కదిలించాడు. అది కాస్త వేగంగా కదిలి ఓ గడ్డి మొక్క పక్కన చిన్న బొరియలోనికి దూరిపోయింది. ఎండుపుల్లతో బొరియలోకి గుచ్చాడు. వానపాము బయటికి రాలేదు. గడ్డి మొక్క పట్టి పీకాడు. బొరియ పెద్దదైంది గాని వానపాము మాత్రం రాలేదు. అయితే బలంగా పీకేసరికి గడ్డిమొక్క వేళ్ళతోసహా ఊడొచ్చి చంటి వెనక్కి చిత్తడిలోకి పడ్డాడు. ఛీ ఛీ బురదై పోయింది!

"ఒరేయ్ చంటీ, ఉప్మా తిందూగాన్రా" లోపల్నుంచి అమ్మ కేకేసింది.

మొహమంతా చిన్నబుచ్చుకొని లోని కొచ్చిన చంటిని చూసి "ఛీ....ఛీ గాడిదా, ఇందాకే కదరా స్నానం చేశావ్." అని బుగ్గ గిల్లి లాక్కెళ్ళి చొక్కా లాగూ తీసేసి నీళ్ళ గదిలో చంటి కాళ్ళూ చేతులూ కడిగింది.

చంటికి బుగ్గ మంటపెట్టింది. కళ్ళల్లోకి నీళ్ళొచ్చాయి. రోష మొచ్చింది.

అమ్మ లోపలికి తీసుకెళ్ళి వేరే బట్టలేసి ఉప్మా పెట్టింది.

చంటి ఉప్మా తిని వీధి గుమ్మం దగ్గర నిలబడ్డాడు.

పక్కింటి హరిగాడు పలకా పుస్తకం పట్టుకొచ్చి "ఏరా కిరణ్ బడికి రావా?" అనడిగాడు.

చంటి ఫోజుగా తల పైకెగరేసి లేదన్నట్టు తలూపాడు.

"ఏం?"

"మా అమ్మొద్దంది."

హరికి అర్థంకాలేదు. "దేనికి?"

"నేనే పోనన్నాను."

"అసలు స్కూలుకే రావా ?"

"వస్తాను. ఈరోజు రాను."

"మరి మీ అమ్మ కొట్టదా ?"

"మా అమ్మ కొట్టదుగా" అన్నాడు చంటి గర్వంగా.

హరి వెళ్ళిపోయాడు. చంటి ఇంకాసేపు అక్కడే నిలబడి ఇంట్లోకొచ్చాడు. తెలుగు వాచకం ముందేసుకూర్చుని బొమ్మలు చూద్దం మొదలెట్టాడు. కాస్సేపటికి అక్క స్కూలు కెళ్ళిపోయింది. బట్టలేసుకొని నాన్నగారు పదింటికి ఆఫీసు కెళ్ళిపోయారు. పుస్తకం పక్కన పడేసి విసుగ్గా హాల్లో కొచ్చాడు చంటి.

ఆదివారానికీ మామూలు రోజుకీ తేడా అప్పుడు తెలిసింది. కేరమ్స్, బంతాట ఆడ డానికి అక్కలేదు- స్కూలు కెళ్ళిపోయింది. ఒళ్ళో కూచోబెట్టుకొని కథలు చెప్పడానికీ, మురిపించడానికీ నాన్నగారు లేరు. ఇల్లంతా బోసిపోయి మూగగా కనిపించింది.

నాన్నగారి కుర్చీ ఖాళీగా కనబడితే దిగులుగా వెళ్ళి కూచుని బల్లమీదున్న లావుపాటి పుస్తకాన్ని ఒళ్ళో పెట్టుకొని పేజీలు తిప్పడం మొదలెట్టాడు లోపల బొమ్మలేం లేవు.

చంటికి ఒకసారి నాన్న చెప్పిన విషయం గుర్తుకొచ్చింది. నాన్న ఈ పుస్తకం చదువుతుంటే "ఏవిటాన్నాన్నా అది?" అనడిగాడు తను.

"నా పుస్తకం నాన్నా."

"ఏముంటుందందులో?"

"ఆఫీసు మాటలుంటాయి "

"ఓ" అని అర్థమైపోయినట్టు కళ్ళు మెరిపించాడు.

"ఎంత పెద్ద పుస్తకమో!" అన్నాడు తను మళ్ళీ.

నాన్నగారు నవ్వి, "నువ్వూ రోజూ స్కూలుకెళ్ళి బాగాచదూకుంటే ఇంతకంటే

జంధ్యాలతో ముఖాముఖి

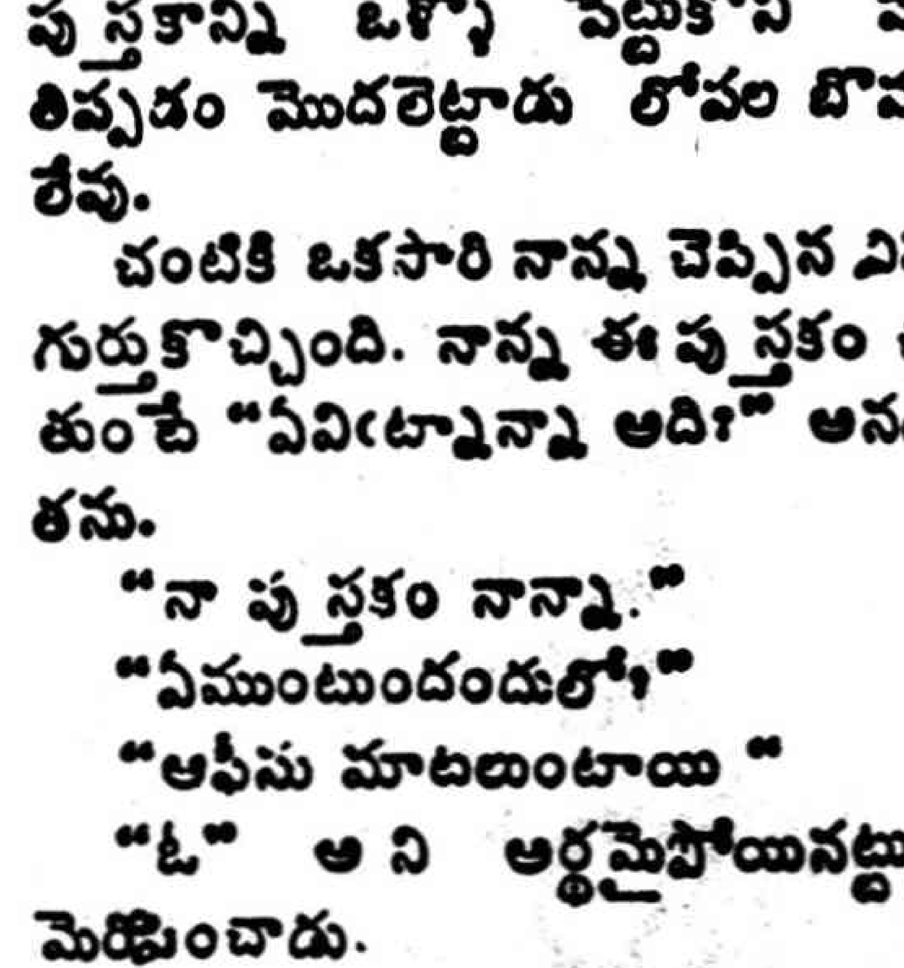

దర్శక- రచయిత శ్రీ జంధ్యాల 'ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక పాఠకుల ప్రశ్నలకు జవాబులు యిస్తారని తెలియజేయడానికి సంతోషిస్తున్నాము. మా అభిమాన పాఠక లోకం తమ ప్రశ్నలను- జంధ్యాలతో ముఖాముఖి, ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక, పోస్ట్ బాక్స్ నెం. 712, విజయవాడ-520 010' చిరునామాకు 15-5-1983 లోగా చేరునట్లు పంపాలి.

ఉత్తమ ప్రశ్నలు మూడింటికి వరుసగా- రు. 25/- రు. 15/- రు. 10/- బహుమతులు వారం వారం వుంటాయి.

—ఎడిటర్

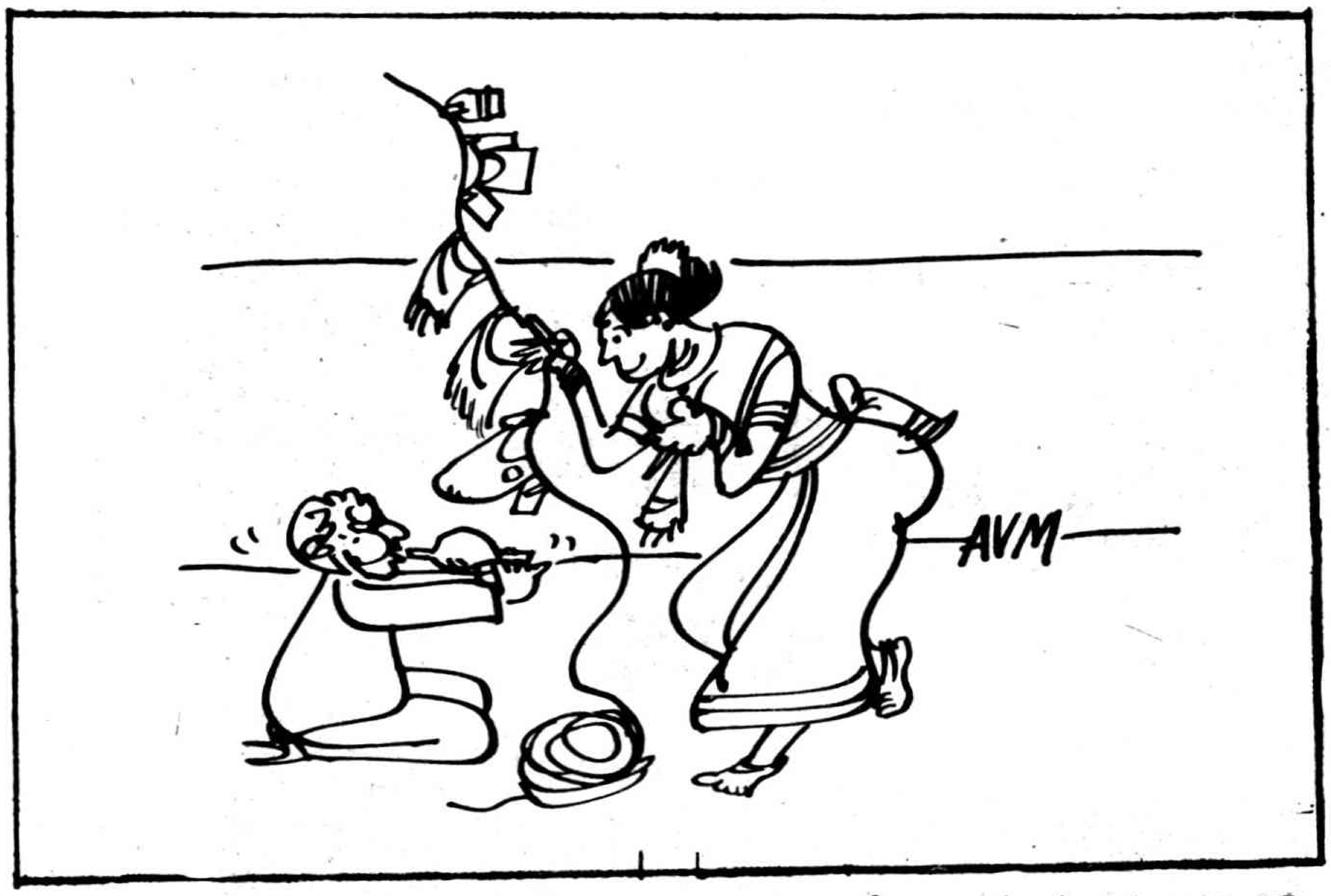

పెద్ద పుస్తకాలు చదివేస్తావు నాన్నా" అన్నారు.

తనకు భలే సంతోష మేసింది.

ఈ విషయం గుర్తుకు రాగానే హాయిగా నవ్వుకొంటూ కుర్చీ వెనక్కి వాలి ఆలో చన్లో పడ్డాడు.

తను స్కూలు కెల్తాడు. బాగా చదూకుంటాడు. నాన్నగారిలా పెద్ద పెద్ద పుస్తకాలన్నీ చదివి పారేస్తాడు. ఒక్కోని పుస్తకం అపురూపంగా కనిపించి దాన్ని ప్రేమగా నిమిరి జాగ్రత్తగా బల్లమీద పెట్టాడు.

గుండె ఉరకలేస్తూండగా అమ్మదగ్గరికి పరిగెత్తాడు.

"అమ్మా.... అమ్మా. నేనేం. నాన్నారిలా పెద పే....ద్ద పుస్తకాలన్నీ చదివేస్తాను పెద్దయ్యి" అన్నాడు ఉత్సాహంగా.

"ఊహూఁ" అందమ్మ నిరాసక్తత చూపుతూ.

"ఇంతింత పెద్ద పుస్తకాలు...." రెండు అరచేతుల నడుమ గొప్ప ఖాళీని చూపుతూ అన్నాడు.

"ఎలా? నువ్వు సరిగ్గా బడికెళ్ళవుగా!"

చంటి ఉత్సాహం నీరుగారిపోయింది. ఖిన్నుడై వెళ్ళిపోతున్న కొడుకుని చూసి నవ్వుకొంది అమ్మ.

చంటి పెరట్లోని కొచ్చాడు. బాగా ఎండ కాసింది. ఆడుకోవా లనిపించలేదు. ఇంట్లో కొచ్చేశాడు. మళ్ళి వెళ్ళి నాన్నగారి కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

హరిగాడేం చేస్తున్నాడో! నిన్న హరిగాడితో తనెంత ఆడుకున్నాడో!

హరి గుర్తుకొచ్చేసరికి చంటికి స్కూలు గుర్తుకొచ్చింది. స్కూలుతోపాటు టీచర్ గుర్తుకొచ్చింది.

టీచరంటే చంటికి భలే ఇష్టం. ఎన్నెన్నో కథలు చెబుతుంది— కొట్టనే కొట్టదు.

నల్లటి టీచర్ మొహాన్ని గుర్తుకు తెచ్చుకున్నాడు చంటి. ఆవిడ మొహానికి మందంగా పూసుకొనే పౌడరూ, నుదుట ఎర్రటి తిలకం బొట్టు, కళ్ళకు పెద్ద పెద్ద కళ్ళద్దాలు. వాదులుగా వేసుకొనే జడ. చేతిలో బెత్తం. ఇంకా బల్లమీది డస్టరూ, చాక్‌పీసులూ, బ్లాక్ బోర్డూ అన్నీ గుర్తుకొచ్చాయి. టీచరెవ్వర్నీ కొట్టదు. బెత్తం మాత్రం చేతిలో ఊతంగా ఊగుతూనే వుండాలి.

చంటికి తన డెస్కు గుర్తుకొచ్చింది. ఖాళీగా వుండి వుంటుంది. చెప్పలేనంతగా దిగులేసింది.

లేచి ఇంట్లోంచి బయటి కెళ్ళాడు. బయట దూరంగా రోడ్డు పక్కన ఓ చెట్టు మొదట్లో కొంతమంది చింపిరిపిల్లలు గోళీలాడుతున్నారు. వెళ్ళి కుతూహలంగా చూస్తూ నిలబడ్డాడు. చంటికి గోళీలాడ్డం రాదు. వాళ్ళలో ఒకడు ఎడంచేత్తో గోళీలు విసిరి కుడిచేత్తో కొట్టడానికి ఒక కన్ను మూసి తెరిచిన రెండో కంటి చివరకు ముణి వేళ్ళతో గోళీని పట్టుకొని గురి చూస్తూ చేతిని ముందుకి వెనక్కి ఆడిస్తూ వుంటే భలేతమాషాగా అనిపించింది. చంటి చూస్తూండగానే వాళ్ళలో వాళ్ళకి కొట్లాట మొదలయ్యింది. రెండో వాడు మొదటివాణ్ణి తిడుతూ ఎడం చేత్తో వెనక్కి తోశాడు.

మొదటివాడు ముందుకు లంఘించి రెండోవాడ్ని చంకలో ఇరికించుకొంటే వాడు మొదటి వాణ్ణి మోచేత్తో పొత్తికడుపులోకి గుద్దాడు.

చంటికి భయమేసి ఇంట్లోకి దూరిపోయి పెరట్లో కెళ్ళాడు. మూడు రాళ్ళనేరి తనూ గోళీలాట మొదలెట్టాడు. ఎండలో చురుకుపాలు చాలా పెరిగింది. ఒంటరిగా ఆడినంత సేపాడి రాళ్ళు పారేసి ఇంట్లో కొచ్చాడు.

అమ్మ బియ్యం చెరుగుతోంది.

దగ్గర కెళ్ళి, "అమ్మా, తాయిలం చెయ్యవూ" అనడిగాడు.

"రోజూ తాయిల మెక్కడ్నించి తెచ్చేదిరా నిన్న తిన్లేదూ!"

"ఊఁహూఁ. చెయ్యి."

"ఊహూఁ. నిన్నంటే అక్క కూడా వుండిందికదా!"

"అక్క మళ్ళా తింటుందిలే."

"ఊఁ. బావుంది. నువ్వు స్కూలు కెళ్ళ నప్పుడల్లా తాయిలాలు చేసి పెట్టాలా? ఆదివారం పూటంటే అందరూ వుంటారు. అందరూ తింటారు. మళ్ళి ఆదివారం చేస్తాలే."

ఉక్రోషంగా చంటి అక్కణ్ణుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

ఇప్పుడు పూర్తిగా ఒంటరితనం కనిపిస్తోంది. ఆడుకోవడానికెవరూ లేరు. వెళ్ళి కేరంబోర్డు ముందేసుకొని ఒక్కడే ఆడ్డం మొదలెట్టాడు. ఇట్నుంచటు కొట్టి స్ట్రైకర్ని అవతలి కెళ్ళి తెచ్చుకోవాలంటే చిరాకేసింది. బోర్డు నెత్తకుండా ఎక్కడికాయిన్సక్కడే వదేసి లేచిపోయాడు. బయటికొచ్చి చూశాడు. గోళీలాడుకునే పిల్లల్లేరు. మళ్ళి ఇంట్లోనికొచ్చి అమ్మ దగ్గరికెళ్ళి, "అమ్మా కథ చెప్పు" అన్నాడు.

"పన్లు చేసుకొంటుంటే కథలు కావల్సొచ్చాయా! పమంది పో."

అక్కడే కూచుని అమ్మ బియ్యం చెరగడం చూస్తూ మెల్లిగా జరిగి ఒళ్ళో తల దాచుకోబోయాడు. తోసేసింది.

అప్పుడొచ్చిందేడుపు. లేచి నిలబడి కాళ్ళు నేలకేసి కొట్టి ఏడుస్తూ వెళ్ళి దావ మీద పడుకున్నాడు. మళ్ళి అమ్మొచ్చి పిలిచే వరకూ అక్కడే వున్నాడు.

"అన్నం వండాను తినవా?"

"నేను తినను పో."

"మా చంటి కదూ! రామ్మా."

"ఊహూఁ."

"మా అమ్మకదూ రామ్మా."

గడ్డాన్ని చేరిన అమ్మ చేతిని తోసేశాడు.

"రావా?"

".... ...."

"తాయిలం వద్దా?"

చటుక్కున లేచి కూచున్నాడు. "తాయిలమా?"

"తిందూగాన్రా."

"ఊహూఁ" బెట్టు చేశాడు.

"నాకేం. ఇక్కడే పడుకో" అని అమ్మ వెళ్ళిపోతుంటే ఇంకా బతిమాలనందుకొక్కుమవ్వొచ్చిందిగాని తాయిలంకోసం దూమ్మని లేచి వెంట పరిగెత్తాడు.

చంటి భోంచేశాక ఆఫీసు నుంచి వ్యూనొచ్చాడు. నాన్నగారికీ. అక్కకూ అతను కేరియర్స్ పట్టుకెళ్తాడు.

"సిన్నయ్యగోరు స్కూలు కెళ్లేదులా వుంది."

"వెళ్ళడు ఫో. నీకేం!" తన్నాలన్నంత కోపమొచ్చింది చంటికి.

"హబ్బో హబ్బో సిన్నయ్యగారి కెంత కోపం!" ఉడికించాడు.

రోషంగా వెళ్ళి చాపమీద పడుకున్నాడు.

చంటికి మళ్ళీ స్కూలు గుర్తుకొచ్చింది.

గుంపులు గుంపులుగా పిల్లలు, తెలుగు వాచకం పట్టుకొన్న టీచరు చాలా ప్రియంగా కనిపించారు. స్కూలుమీద అనుకోని ప్రేమ ముంచుకొచ్చేసింది.

అలాగే పడుకొని నిద్రపోయాడు చంటి.

సాయంత్రం నాలుగున్నరకు నిద్రలేచి కాస్సేపు అటూ ఇటూ తిరిగి వీధిగుమ్మం దగ్గరికెళ్ళి నిలబడితే హరిగాడు స్కూలు నుంచి ఇంటికొస్తూ కనిపించాడు.

"ఒరే కిరణ్, నువ్వు రాలేదురా. టీచర్ భలేకథ చెప్పింది."

ఉత్సాహంగా ముందుకు వంగి, "ఏం కథరా" అడిగాడు చంటి.

"జింకా నక్కా కథ."

"ఒరే ఒరే నాకు చెప్పరా."

"తర్వాతచెప్తారా. టీచర్ నువ్వు రాలేదేమంది. నువ్వు చెడిపోతున్నా వన్జెప్పింది."

చంటి గుండె దిగజారిపోయింది.

"ఒరే. ఈ రోజు శేశవం మాస్టారు మా అందరి చేతా కబడీ ఆడించారు వాళ్ళ క్లాసు వాళ్ళకీ. మనకూ "

"ఎవరు గెలిచార్రా?"

"మనమే."

చంటిగుండె గర్వంతో నిండిపోయింది.

హరి వెళ్ళిపోయాక చంటి దిగాలుగా ఇంట్లో కెళ్ళాడు.

సాయంత్రం నాన్నా. అక్కా వచ్చేశాక బాగా ఆడుకున్నాడు. ఊరికే నాన్న దగ్గర్నుంచక్క దగ్గరికీ, అక్క దగ్గర్నుంచీ నాన్న దగ్గరికీ తిరిగాడు.

ఆ రోజు రాత్రి పడుకోబోయేముందు "అమ్మా. జింకా నక్కా కథేంటే?" అనడిగాడు చంటి.

"ఏ జింకా నక్కా?"

"నాకేం తెలుసు. మా టీచర్ చెప్పిందట. హరిగాడన్నాడు."

"అదా" అని అమ్మ చెప్పడం మొదలెట్టింది "అనగనగా ఓ అడవిలో ఓ జింక వుండేదట. ఓ నక్క దాన్ని చూసి ఎలాగైనా తినేద్దామని దాంతో స్నేహం చేసిందట...."

చంటి ఒళ్ళంతా చెవులు చేసుకొని కథ విన్నాడు.

కథ విపరీతంగా నచ్చేసింది.

బాగా పొద్దుపోయాక అమ్మ గుండెల్లో వెచ్చగా మొహం దాచేసుకొని ఏవో ఆలోచనల్లో పడిపోయినవాడల్లా ఉన్నట్టుండి తల పైకెత్తి "అమ్మా-రేపు తొందరగా నిద్ర లేపాలి" అన్నాడు.

కళ్ళు మూసుకు పడుకున్న అమ్మ కళ్ళు తెరిచి చూసి "దేనికి?" అనడిగింది.

"స్కూలు కెళ్ళడానికి" అనేసి మళ్ళీ గుండెల్లో దాగిపోయాడు చంటి.

స్వర్ణ

కనకధార నెల

1%

మా మామూలు వడ్డీ ధరలు		కనకధార నెల విశేష కానుక	
6 నెలలకు	15½%	6 నెలలు	18%
1 సంవత్సరం	17%	1 సంవత్సరం	18%
2 సంవత్సరాలు	18%	2 సంవత్సరాలు	19%
3 సంవత్సరాలు	19%	3 సంవత్సరాలు	20%

MASSCOM

స్వర్ణ
ఫైనాన్స్ అండ్ ఇన్వెస్ట్‌మెంట్స్
బ్లూమూన్ థియేటర్ కాంప్లెక్స్, 60, ఎమ్. జి. రోడ్డు
బెంగళూరు-560 001 ఫోను : 579620

హైదరాబాద్ – పున్నాంజలి కాంప్లెక్స్, 210, 2వ ఫ్లోర్, కోటి ఉస్మానియా మెడికల్ కాలేజ్ 500 001

2వ ఫ్లోర్, కొల్లూరు బిల్డింగ్స్, మార్కెట్ విశాఖపట్నం - 530 020

మంగళూరు